

[Aksel Larsen.]

dette land, der ikke er aktieselskaber, og hvad vil man så gøre ved dem, hvis man ikke vil gøre uret mod aktionærene ved at lave udbyttebegrænsning for dem og ikke lave udbyttebegrænsning for dem, der ejer deres virksomheder, uden at disse har aktieselskabsform?

Jeg kan være adskilligt mere venlig mod regeringens forslag om pris- og avancementstop og mod ændringerne til det tidligere fremsatte prislovsforslag. Det har vi jo haft i udvalg siden oktober og haft en del udvalgs-møder om det. Jeg har forstået på disse hidtidige udvalgsmøder, at der var ikke tale om, at det kunne forbedres, det kunne ikke skærpes, der kunne ikke laves nogen bedre lov om priskontrol. Jeg har også fået at vide her i Folketinget af den højtærede handelsminister, at det kunne slet ikke lade sig gøre at gennemføre et lovforslag som det, jeg har været medforslagsstiller til, for det var fuldkommen umuligt at administrere — det sagde det ærede medlem hr. K. B. Andersen også — for så vil monopoltilsynet få 150.000 kunder, og hvordan skal de klare det? Nu kommer der et lovforslag om udvidet pris- og avancementstop. Priser og avancer må ikke forøges uden tilladelse. Jeg tillader mig at spørge den højtærede handelsminister: hvor mange kunder vil det give monopoltilsynet? For altså i oktober måned var det en fysisk umulighed; hvad der end blev gjort, var det en fysisk umulighed for monopoltilsynet at administrere en lov, der havde så mange kunder. Men det kan altså være, at videnskaben er gået frem siden, at det er blevet muligt nu, for jeg må gå ud fra, at det er muligt nu. Jeg vil dog gerne vide, hvorfor det så var umuligt dengang, og jeg vil også godt have at vide, hvorfor det var umuligt at gennemføre en skærpet prislov eller fra regeringspartiernes side at give tilslutning til en skærpet prislov i fjor og i januar måned i år og i februar måned i år, når man nu pludselig kan komme med et forslag om absolut pris- og avancementstop og dertil forslag om ændring i det fremsatte prislovsforslag, så det skærpes, endda ret væsentligt.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde, tror jeg nok, at i modsætning til socialistisk folkepartis forslag så er dette forslag tidsbegrænset, og derfor er det accep-

tabelt. Det ærede medlem har altså slet ikke lagt mærke til ... (Afbrudelse) ... men det hørte jeg det ærede medlem sagde. Vort forslag lød udtrykkelig sådan, at det var en lov om ekstraordinær kontrol, og vi sagde udtrykkeligt, det er ikke noget, der skal vare evigt. Så egentlig er der ikke så forfærdelig stor forskel på en lov om ekstraordinær kontrol og en lov, der er tidsbegrænset; men i hvert fald, her er noget, som kan bruges. Jeg håber blot, at vi kan få det gjort endnu bedre.

Jeg tror, man skal ændre datoen for lovens ikrafttrædelse. I lovforslaget siges det: fra den 25. februar må man ikke forhøje priser og avancer urimeligt. Skulle vi ikke tage og rykke den dato tilbage til f. eks. omsens ikrafttræden? Faktisk er der ikke noget i vejen for, at man kan gennemføre en sådan kontrol. Og skulle vi så ikke på visse andre områder ændre lovforslagene, så at lovene kan blive et endnu bedre værktøj i monopoltilsynets hænder, og naturligvis så sørge for, at der er hænder til at betjene værktøjet? For det er jeg klar over, at med de mangfoldige opgaver, der ikke har noget direkte med priskontrol at gøre, som man har læstet på monopoltilsynet, kan dets personale ikke klare arbejdet nu, og slet ikke når der bliver givet det yderligere bemyndigelse. Jeg går ud fra, at selv om venstre og de konservative kræver besparelser på statsbudgettet, vil regeringen være indstillet på, at der skal ansættes mere personale, og vel at mærke kvalificeret personale, til at sørge for, at lovene om priskontrol virkelig bliver ført ud i livet, sådan som de må formenes at være tænkt.

Hvad den bundne opsparing angår, ja, dér kommer man med forslag til lov om bunden opsparing, fordi man fastholder den skattelettelse, der blev aftalt ved omsforliget i fjor, og som man, allerede før forliget blev sluttet, vidste var noget mildt sagt tosset noget. Jeg ved jo, at allerede før forliget mellem de høje kontraherende parter var endeligt parafareret, lod man sig fra regeringshold forstå med, at jordskælvparagraffen skulle bruges til at slippe for at indføre skattelettelser; så blev den såkaldte jordskælvparagraf — ja, det er ikke mig, der har opfundet ordet, det er heller ikke den højtærede statsminister — ændret,